

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 891/2021
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела противправно лишење слободe из члана 63. став 4. КЗ РС у саизвршилаштву у вези члана 22. ОКЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Тање Савић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К број 128/17 од 09.02.2021. године и Кв број 301/21 од 24.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К број 128/17 од 09.02.2021. године и Кв број 301/21 од 24.05.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу К број 128/17 од 09.02.2021. године у ставу првом обавезан је окривљени АА да Вишем суду у Нишу плати износ од 11.328,00 динара на име стварних трошкова кривичног поступка учињених на терет буџетских средстава суда, који су настали у предмету К број 128/17, као и износа од 50.000,00 динара на име судског паушала у року од 15 дана по правноснажности решења, у ставу другом обавезан је окривљени ББ да Вишем суду у Нишу плати износ од 9.656,50 динара на име стварних трошкова кривичног поступка учињених на терет буџетских средстава суда који су настали и у предмету К број 128/17, као и износ од 50.000,00 динара на име судског паушала у року од 15 дана по правноснажности решења, а у ставу трећем одбијени су као неосновани захтеви за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеном АА и окривљеном ББ, поднети од стране браниоца адвоката Тање Савић.

Решењем Вишег суда у Нишу Кв број 301/21 од 24.05.2021. године, у ставу првом, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Тање Савић од 17.02.2021. године изјављена против решења Вишег суда у Нишу К број 128/17 од 09.02.2021. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Тања Савић, без навођења законског основа, а из образложења произилази да је захтев поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења

преиначи и донесе одлуку о трошковима поступка окривљених или да побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање, као и да надокнади трошкове на име састављања захтева за заштиту законитости у износу од 120.000,00 динара, таксу за захтев и одлуку по захтеву.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово приство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ је неоснован.

Бранилац окривљених АА и ББ у захтеву наводи, да је побијаним решењима повређен закон – члан 262. став 2. и 264. став 2. ЗКП, јер окривљенима нису досуђени трошкови кривичног поступка за кривична дела за која су правноснажно ослобођени, односно за кривична дела за која је оптужба одбијена иако су захтеви за трошкове поступка били достављени уредно у року суду, на који начин се захтевом указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљених АА и ББ истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу је дао јасне и довољне разлоге о томе да у правноснажним пресудама којима је оптужба одбијена, односно којим је окривљени ослобођен од оптужбе, није одлучено о томе ко ће у том делу сносити трошкове кривичног поступка, због чега је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у том делу поднет у смислу члана 262. став 2. ЗКП одбијен, (страна 3 став 1 другостепеног решења), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**